Ч. 117. Середа 28 мая (10 червня) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Чехи супротив удержавненя північної зелізниці. — Рада державних зелізниць. — Ex lex на Угорщині. — Хорватскі розрухи. — Ще про італіяньскі демонстрациї).

В Простієві на Мораві відбули ся вчера збори бурмістрів всїх ческих міст, положених вздовж шляху північної зелізниці, в котрих взяли участь також молодоческі посли Груби, Пражак, Скаля і богато инших. Реферував посол Груби. Бесідник підніс, що молодоческий клюб домагає ся удержавненя північної зелізниці зі взглядів економічних, а відтак для того, позаяк північна зелїзниця робить натиск на всї инші зелізниці, які мають побудувати ся в її окрузї. Молодочехи будуть противити ся австро-угорскій угоді доси, доки правительство не удержавнить тої зелізниці. Остаточно збори ухвалили резолюцию, в котрій домагають ся безпроволочного удержавненя північної зелізниці.

На засїданю ради державних зелізниць в пятницю під проводом п. міністра зелізниць ухвалено візвати правительство, щоби утворено бюро для студий всїх австрийских шляхів. Вислїд студий має бути поданий на найблизшім засїданю ради. Домагано ся заведеня безпосередних поїздів поспішних між Чехами а Шлезком, Галичиною, Буковиною і Росиєю. Заступник правительства відповів, що таке получене між Чехами а Галичиною вже єсть, а заведене инших жаданих поїздів стрічає ся з технїчними і фінансовими трудностями. Мимо тої відповіди передано внесене правительству.

На вчерашнім засїданю угорского сойму по відчитаню протоколів забрав голос пос. Урґон і жалував ся, що в протоколї стеноґрафічнім роблять ся поправки в бесїдах опозицийних послів. Протокол єсть документом публичним і повинен бути без поправок. Відтак перейшла палата до нарад над станом ex lex, але дискусиї не покінчено задля обструкцийних промов опозиції.

Хорватске т. зв. „народне“ сторонництво ухвалило оногди на зборах, на котрих був і бан, що буде і дальше відпирати всякі заходи, виходячі чи з краю чи з поза него, котрі би хотїли нарушити єдність корони сьв. Стефана. Сторонництво висказало свій жаль, що перекрученем фактів і безприміриною аґітациєю наклонено послів з поза Угорщини до кроку, котрий міг би заколотити згоду Угорщини з Хорватщиною. Сторонництво висказало банови своє непохитне довірє. — Заперечують рішучо вісти, мов би то міністерство заграничних справ удавало ся в Римі до папи о інтервенцию в справі поведеня хорватского духовеньства.

В Римі і инших італіяньских містах тревають дальше демонстрациї против Австриї. Замітне при тім то, що ті неприязні демонстрациї вчасти звернені також против італіяньского правительства, позаяк оно трохи енерґічнійше починає против тих демонстраций виступати. Міністер Джоліті мав навіть деяким послам італіяньским заявити, що він за всяку цїну мусить втихомирити той рух, бо не може допустити до того, щоби правительство було приневолене дипльоматичною дорогою висловлювати полїциї недостачу запобігливости і обачности. Італіяньский міністер внутрішних справ боїть ся отже тої можливости, щоби не потребував супротив зухвалих противавстрийских демонстраций перед Австриєю якнебудь оправдувати ся. Доси італіяньске правительство в суперечности з півурядовими вістями занедбало сего звичайного обовязку прихильности. Против сего дволичного становища виступають з острою критикою навіть деякі дневники італіяньскі, котрі доси були невтральними. Giornale d'Italia каже, що тепер здає ся, немов би вернули часи Каірольго, коли розлад дипльоматичної політики довів край до сумного міжнародного положеня. Маніфестациї студентів були спершу зовсїм зрозумілими заявами почувань для своїх земляків в Австриї, але згодом перейшли в заяви ненависти до Австриї, котра нїби то своїм несправедливим і неприязним поступованєм супротив Італіянців шкодить силї і повазї італіяньского королївства. Тимчасом то непереч-но, що в остатних двох роках італіяньске правительство занимає дуже двозначне становище супротив Австриї. Як раз заграницна політика правительства італіяньского викликала нинїш-

---

13)

РУСЯВЕ ВОЛОСЄ.

(*З анґлійского* — **А. Серджента**).

(Дальше).

Оповідане візника було замотане і повне суперечностий. Він казав, що они переїздили попри один шинок і що молода дївчина просила єго, аби виніс їй що напити ся, бо має спрагу. Она — як він оповідав — дала і єму шилїнґа на пиво, бо то був горячий день і єму аж в горлї висхло. Він нїби пристав на то, але коли вернув до свого фіякра, він був порожний. Тодї він завіз куфер під вказаною адресою.

Тим, що знали Джессі, видало ся то оповідане трохи підозрїним. То було цїлком не похоже на неї посилати візника до шинку по пиво для себе або для него. Коли стали єго близше про те розпитувати, він почав мотати ся і оповідати, що то він сам радив їй щось напити ся, бо бачив, що она дуже зле виглядає. Дальше сказав, що коли вернув і вилїз на сиджене, не бачив, що она висїла і аж коли приїхав на місце, пересьвідчив ся, що єї нема. Вкінци розлютив ся, почав лаяти ся і від'їхав, не жджучи на заплату і проклинаючи цїлу ту історию.

Пані, до котрої він мав відвезти дївчину, була незвичайно обурена тою Джессиною хитростию і чим скорше повідомила о всїм пастора Гельмонта. Той дуже занепокоїв ся і робив собі найбільші докори, що сам не відвіз Джессию на єї місце. Говорив про те з доглядниками в шпитали, з візником і шинкарем — однако дармо. По Джесси і слїду не було.

Тому поспішив він сейчас до мешканя Юрия Оствальда і застав приятеля занятого приготовленями до подорожи. Пані Фоґ торжественно єго впевнила, що у них не було нїякої молодої дївчини, а Юрий заявив байдужно, що він нїчого не знає про Джессі Армстронґ. Що то міг бути викрут, про се пастор не думав. На гадку пійти до робітнї і там пересьвідчити ся він не впав. Колиб був то зробив, то був би там найшов молоду хорошу женщину з русявим волосєм, котрої лице сияло найбільшим щастєм і на котрої руцї блищала новісенька шлюбна обручка. Він не гадав о тім, аби єї там глядати, а що Юрий часто і з притиском говорив, що має намір виїхати до Норвеґії та що не надіє ся почути коли небудь що про Джессію, то Франц Гельмонт покинув своє недовірє до приятеля і обмежив ся до безуспішних гляданъ у всїх тих місцях, в котрих уважав можливим почути що небудь про бідну, пропащу Джессію. Взяв собі до помочи Стефана Ера і оба працювали день і ніч над розвязкою тої важної для них задачі.

Юрий Оствальд умів дуже хитро приятелів обманути. Він вже наперед уложив собі, куди має виїхати на один або два місяці, коли лиш Джессі вийшла зі шпиталю і полагодив у великій тайнї справу вінчаня з Джессию. Між тим, як кождий гадав, що він виїхав до Норвеґії, був він в дорозї до Німеччини і обоє з Джессию любували ся чарними околицями Чорного лїса. Були самі — від сьвіта відлучені, а хороший сон їх молодої любки був солодкий і упоюючий.

11.

Дияна віддала ся. Єї весїлє обходжено дуже величаво, бо полковник, що прийшов знов в добрий настрій, устроїв всякі можливі розривки. Дав їй прехорошу виправу і дуже красне віно і живе лице пані Гельмонтової набрало знов веселого виду, що зник був в часї, коли она журила ся будучностию Дияни. Франц Гельмонт приїхав з Льондона, аби сослужити з одним поважаним епископом при вінчаню і множество приятелів ґрафа Гексема зібрало ся віддати почесть судженій, котрої одїж і весїльні подарунки обговорювали часописи призначені для великого сьвіта.

Юрия на весїлю не було; він заявив, що звязаний обітницею взяти участь в подорожи до північного моря, а єго неприсутність приписувано очивидно обставинї, що Дияна ним погордила і тому не викликувала невдоволеня. Франц Гельмонт глядів трохи поважно і спо-

ні трудности і заворушеня. Заграниця заховує ся дуже холодно супротив тих італїяньских демонстраций.

Новинки.

Львів дня 9 го червня 1903.

— Іменованя. П. Президент мінїстрів яко управитель мінїстерства справ внутрішних іменував старшого комісаря повітового Александра Стаха і секретарів Намістництва Ант. Мравінчіча та Станислава Боднара і віцесекретаря в мінїстерстві справ внутрішних дра Зигм. ґр. Лясоцкого старостами, а комісарів повітових дра Здислава Вавравша і Михайла Равского секретарями Намістництва в Галичинї; — призначив Алекс. Стаха до служби в ц. к. Намістництві, а секретареви Намістництва Вячеславови Сеньковскому повірив управу староства в Городенцї; — іменував комісарів повітових: Адама Лещиньского, Тадея Мічку, Констант. Де Льоша і Адольфа Гайлькрон Сграньского старшими комісарями повітовими. — П. Намістник іменував концепістів Намістництва: Станислава Токаря, Людвика Виковского, Лукіяна Борк-Прека, дра Казимира Федоровича, Володислава Ґродзїцкого, Станислава Холоневского, дра Теофіля Штубенфоля, дра Петра Бараньского, дра Володислава Врублевского, дра Юрія ґр. Водзїцкого комісарями повітовими і практикантів концептових ц. к. Намістництва: Станислава Ґавла, Фр. Лещиньского, Стеф. Ружецкого, Евст. Романовского, Іґнатія Білїньского, Станислава Ілясевича, Юлїя Струсиньского, дра Генриха Россоцкого, Йосифа Шабенбек-Сроковского, Іґн. Копчиньского і дра Казимира Хлаповского концепістами Намістництва; — офіцияла Намістництва Стан. Залеского іменував ад'юнктом урядів помічничих Намістництва.

— Є. Е. Впреосьв. Митрополит Шептицкий вернув вже до Львова.

— До ц. і к. кадетскої школи для піхоти у Львові будуть приняті з початком слїдуючого року шкільного — вересень 1903 — і то на перший рік аспіранти в числї около 50; приняте до висших кляс послїдує лиш виїмково.

Услівя принятя на перший рік слїдуючі: а) австрийске або угорске горожаньство; б) фізично не уздібнене до войскового вихованя; в) вік що найменше 14 лїт і не переступаючий лїт 17 (1-го вересня в роцї принятя); г) укінчене що найменше з достаточним поступом чотирох низших кляс школи реальної або ґімназиї, при чім не зважає ся на недостаточний поступ в язиках латиньскім і грецкім. Крім того мусять аспіранти зложити в кадетскій школї вступний іспит. д) Зложене оплати шкільної, а то: 24 корон річно за синів офіцирів в чиннїй службі і на пенсиї, войскових душпастирів евангелицкого, греко-катол. і грековсхідного віроісповіданя, в кінци войскових урядників; 160 корон річно за синів ґажістів в резерві, цивільних урядників державних і урядників ц. і к. Двора, відтак державних слуг і слуг ц. і к. Двора; 300 корон річно за синів всїх инших горожан. Оплату шкільну належить зложити в 2-ох ратах з гори; та оплата обіймає всї кошти за харч, одежу, науку і шкільні підручники. е) Вдоволяюче обичайне поведенє. Просьби о принятє до кадетскої школи після взірця поміщеного в Aufnahms-Bedingungen (услівя принятя) мають своякі аспірантів внести просто до команди кадетскої школи найпізнїйше до 15 серпня (найлїпше по укінченю шкільного року в середних школах). Друковані потрібні услівя принятя (Aufnahms-Bedingungen) в нїмецкім, польскім або в рускім язицї можна дістати в командї кадетскої школи за цїну 40 сотиків від штуки. Кадетска школа для піхоти має 4 кляси; елеви 4-го року, що мають відповідну кваліфікацию, виходять заступниками офіцирів. Супротив теперішного авансу в піхотї і при стрільцях осягають потому більше менше до року степень підпоручника. — З ц. і к. команди школи.

— Ревізия шляху проектованої зелїзницї льокальної Львів-Камінка-Стоянів відбуде ся в днях 24 і 25 с. м. під проводом старости д-ра Устияновского в салї засїдань ради міскої у Львові що-до переведеня шляху в окрузї міста Львова і повітів львівского та жовківского. Дня 26 евентуально і 27 червня відбуде ся ревізия сего шляху в старостві каменецкім що-до траси в окрузї того повіта.

— Конкурс. Видїл товариства „Бурса сьв. Івана Хрестителя в Дрогобичи“ розписує сим конкурс на обсаджене 24 місць в бурсї з речинцем до 15 серпня с. р. — За видїл: *П. Кмит*, предсїдатель; *А. Рудницкий*, секретар.

— Унїверситетска статистика. Сего року вписало ся на австрийскі унїверситети загалом 20.362 слухачів: 1.252 богословів, 9.564 правників, 3.299 медиків і 6.247 фільософів. На унїверситетї у Відни вписало ся 7.833 слухачів, в Празї (ческий унів.) 3.560 слухачів, у Львові 2.414 слухачів, в Грацу 1.744 слухачів, в Кракові 1.718 слухачів, в Празї (нїмецкий унів.) 1.435 слухачів, в Інсбруцї 1.056 слухачів, а в Чернївцях 602 слухачів.

— Загальні збори членів Тов. „Бурса сьв. Іоана Хрестителя в Дрогобичи“ відбудуть ся в середу дня 1 липня с. р. о годинї 5 по полудни в комнатах руского касина в Дрогобичи по §. 4 устава бурси з слїдуючим порядком дневним: О годинї 7 рано відправить ся служба Божа за упокоївших ся членів бурси в церкві сьв. Тройцї; о год. 5 по полудни відкрите загальних зборів; справоздане видїлу з его дїяльности; справджене рахунків; удїлене видїлови абсолюториї; вибір предсїдателя, шести членів видїлових, трех заступників; рішеня відкликів; іменованя членів спомагаючих. Просить ся о численну участь.

— Ґрунт на продаж. В Іспасї коло Вижницї на Буковинї продає Іван Четифлюк 14 морґів доброго поля, 3 хати, 4 городи з садами. В тім же селї ще й инші ґазди продають ґрунти.

— Жертви грому. Сими днями навістила місточко Пістинь страшна туча, підчас котрої грім вдарив перед хату Іти Ляріша і забив там на місци паробка Івана Якимишина, кинувши ним на 8 метрів далеко. Якимишин стояв на дворі і розмавляв зі своїм товаришем, котрому на щасте не стало ся нїчого. Потім впав грім до хати крізь сїни і двері стоячі отвором та забив доньку Ляріша 17-лїтну Лею. Звідтам перекинув ся грім по дротах телеґрафічних до уряду почтового і поперивавши дроти від дзвінка електричного, впав до землї. Люди звертають увагу на той дивний случай, що перед двома роками грім забив в Микитинцях стрийного брата Леї і що вихор перед двома роками перекинув через фіру з сїном з моста до Пістинки паробка, котрий називав ся також Якимишин і був его близьким свояком; той паробок тодї погиб.

— Самоубийство в шпитали. Федько Матрона позістаючий в головнім шпитали на курациї кинув ся вчера в ночи з вікна II. поверха на камінний брук на улици. Непритомного віднесено до шпиталю, де в короткім часї по тім помер.

кійно, коли згадувано про подорож его приятеля, але як сам собі говорив, не мав причини гадати, що Юрий поводить ся невідповідно і нечестно і тому не дає ему нїякої дїйстної причини для его несупокою.

День перед весїлєм мав він коротку розмову з Дияною про цїлу справу. Она описала ему весїльний подарунок, присланий їй Юрием, дуже хороший нашийник з диямантів і скористала з нагоди, аби поставити ему кілька питань.

— Юрий радо поїхав, правда?

— Менї так здаєть ся.

— Франц — відозвала ся Дияна по коротків перерві, в часї котрої з більшим зденервованєм як звичайно бавила ся диямантовою шпилькою — чи ти знаєш що близшого про ту дївчину—женщину, яку він любить?

Франц обернув до неї своє лице з темними очима і сказав:

— Полковник говорив, що він тебе любить, Дияно.

— Але ти, Франц, знаєш дуже добре, що то неправда.

— Чи він признав ся тобі, що любить кого иншого?

— Так — і коли то не єсть зломанем тайни, то я рада би знати, хто той хтось єсть.

Єї брат зітхнув.

— Він менї з нїчого не звірив ся, Дияно, — тут з моєї сторони нема нїчого лише підозрїнє, а я не хочу тобі сказати, що я лиш — підозріваю.

— Гадаєш, що тут розходить ся о щось немилого або нечестного?

— Так. Радше не питай більше, Дияно. Я не міг би тобі нїчого певного сказати — я лиш здогадую ся.

— Юрий Оствальд цїлком певно честний чоловік — прошептала Дияна, на котрої лицях появив ся мягкий румянець.

— Чейже ми всї, всї честні — сказав пастор майже сумно — а однако робимо часом промахи і похибки. Я лиш надію ся, що Юрий помиляє, але не знаю нїчого.

— Чи она — женщина образована? — спитала сестра дуже тихо.

— Нї — бодай не єсть нею, коли так єсть, як я здогадую ся. Але, Дияно, лїпше зробиш, як не будеш о тім гадати. Можеш бути певна, що я зроблю всьо, що зможу, аби Юриеви помогти, колиб він мав попасти в прикре положенє.

Він не хотїв їй оповідати історию про Джессі Армстронґ — о скілько єї знав — про єї загадочну утечу, про погрози Стефана Ера, про те, що Юрий випирав ся, немов би знав що про Джессі. Він сам чув, що доси не розмотав ще тої загадки. Він не міг вповні увірити в представлене Юрия, а все таки не міг погодити ся з гадкою, щоби Юрий був годен допустити ся низького або нечестного поступку. Він не мав охоти говорити про ту справу — а вже найменше з Дияною, котра, як він собі пригадував, була все приятелькою і товаришкою Юрия. Ах, яка шкода, що она не могла стати его женою! Він сягнув за єї рукою, що лежала побіч єї весїльних подарунків, взяв нїжно в свою руку і спитав тихо:

— Ти щаслива, Дияно?

— Цїлком щаслива, Франц.

— Любиш того чоловіка, котрому віддаєш свою руку?

Дияна мовчала хвильку.

— В деякім значіню може его не люблю — відозвала ся відтак ясним голосом — але я поважаю его і буду для него доброю женою.

— То всьо дуже красно і добре, Дияно, але на случай, як би ти одного дня зійшла ся з чоловіком, котрого би ти більше любила?

— То неможливе — відповіла з безжурним сьміхом.

Він був би єї відповідь лїпше зрозумів, колиб міг був бачити єї лице. Она поблїдла, єї очи були широко отверті, уста стиснені, немов би внаслїдок якого великого, невисказаного зворушеня ума. Она стиснула руки і трохи їх заломила, коротке зітхнене, похоже майже на плач, вирвалось їй, але она сейчас закашляла, так що ухо єї брата не пізнало того. Колиб він був побачив єї лице, то відгадав би єї тайну — відгадав би, що одинокою любовію єї житя був Юрий Оствальд і що коли не могла належати до него, то нїколи більше в житю не буде більше любити. Але колиб він міг був бачити, то Дияна була би уміла заволодїти цїлковито над собою в его присутности. Нїхто — навіть єї мати — не причувала цїлої правди.

День весїля прийшов і минув. Молода пара провела перші тижднї подружа в прехорошій віллі в Девоншірі, виїхала відтак за границю і вернула аж в сїчни до Льондона, де постановлено задержати ся вісїм до чотирнайцять днів, заки не виїдуть до посїлостий ґрафа Гексема в Гертфортшір.

Два днї перед уложеним від'їздом прийшло молодій ґрафинї на гадку скористати з кількох карт вступу, які їй прислала одна приятелька на малу приватну виставу образів в Бонд стріт. Вистава була мала, але саме тому належало до доброго тону відвідати єї і длятого були обі комнати призначені для публики просто переповнені. Дияна оперла ся, аби на виставу взяти і полковника в его візку; она не була приготовлена на таку глоту і тому уважала конечним лишити ся коло візка і по-

— **Великої крадежі** допустив ся невислїджений доси злодій на шкоду будівничого Давида Центнера в Чернівцях, забравши єму кілька сот штук біля, одежі, біжутерий і т. п. загалом вартости около 10.000 К.

— **Пригадка.** Час замовляти книжки на премії! Канцелярия Тов. педаґоґічного пригадує в тій справі всім Радам шкільним місцевим, сьвященикам і учителям, що при безпосередних замовленях на квоту 10 кор. дає 10% опусту, просить однак, щоби замовляти вчасно т. є. в першій половині червня і то на адресу: Ольга Барвіньска ул. Собіщини ч. 5. За точність в пізнїйших замовленях канцелярия не відповідає, бо тогдї годі все на час опакувати і вислати. Книжки висилаєсь лишень за готівку або за послїплатою. На фрахт і почтову посилку просить ся при грошевих посилках долучати, бо канцелярия не в силї порта оплачувати. Крім поданих в нїм книжок вийшли: ч. 104 Повісти Ярошиньскої, цїна 24 с., оправна 40 с.; ч. 105 Мами. Нарис Віри Лебедової, цїна 20 с.; ч. 106 Ів. Франка: Абуказемові капцї, цїна 60 сот., оправна 90 с.; ч. 107 Др. Пачовский: Народні думи II. часть 55 с., оправна 85 с.; О. Глодзїньский: Огород шкільний, цїна 50 сот.

Штука, наука і лїтература.

— **Учителя ч. II** з 5 червня с. р. містить в собі: Наука рускої мови в школах народних звичайних і виділових, часть II. (конець). Написав Теодор Біленький. — Про виховане тїлесне. (Конець). — З ниви нашого шкільного письменства. Подав Василь Білецкий (Критика учебника ґеоґрафії для II. і III. кл. шкіл середних. — Шкідливість і пожатки пилу. — Збори тов. учителїв висших шкіл. — Відозва. — Посмертні оповістки.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Ц. к. Дирекция зелїзниць державних в Кракові розписує оферту на винайменє права продажи книжок і часописий на більших двірцях в єї окрузї від 1-го липня с. р. Близші услівя подані в Газетї Львівскій. Всяких пояснень в тїй справі уділяє згадана ц. к. Дирекция (відділ для справ правничих і адмінїстрацийних). Убігати ся можуть тільки особи управнені до веденя торговлї книгарскої.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 9 червня. Нинї передполуднем збере ся на наради австрийска депутация квотова.

Відень 9 червня. Провідник німецкого поступового сторонництва в Чехії, соймовий посол др. Епінґер виголосив онογди промову, в котрій підніс з притиском потребу ческо-німецкого порозуміня.

Загреб 9 червня. Прибули сюди значні войскові підкріпленя зі Стириї. Розрухи на провінциї місцями повтаряють ся.

Константинополь 9 червня. Туреччина одержала вість, що в околици Солуня появила ся шайка ворохобників. Турецке войско розбило ворохобників, котрі утїкли з поля борби лишаючи 15 убитих і 20 карабінів.

Берлин 9 червня. Localanzeiger доносить, що заповіджена на сей рік т. зв всеславяньска вистава відложена з огляду на політичну ситуацию до р. 1905.

Надіслане.

водити ним власною рукою. Она виглядала незвичайно добре і дуже гарно, прибрана в аксаміт і футро, відповідно до пори року, а єї темна краса сияла в червоно-чорно-золотій рамі — красках єї одїня — як диямант в богатій оправі. То був чудний полуднєвий рід краси, якою всї, а особливо мужчини любували ся. Граф Гексім, само олицетворенє сили, чув, що має право гордити ся своєю жінкою.

Але загальна увага, яка спершу була обернена на ґрафиню Гексем, вкінци відвернула ся від неї. Друга женщина, так само хороша, так само красно одїта, але цїлій товпі зібраних на виставі міщухів цїлком незнана, появила ся на овиді.

— Яка чаруюча поява! — Звідки она? — Хто она? — Ті питаня чути було зі всїх сторін і Дияна та прочі єї товариші звернули свої очи в сторону, де стояла женщина, про котру говорено.

— Менї здаєть ся — відозвала ся ґрафиня по короткій перерві, — що як жию, не бачила я ще такої хорошої женщини! Менї видить ся, що я знаю єї лице — де я могла єго бачити?

І нараз єї уста поблїдли, єї черти змінили ся. Она пригадала собі, де бачила вже то лице — на послїднім образї Юрия Оствальда „Дївчина з Астоляту" — який не давно був виставлений в льондоньскій академії штук. Коли так — Дияна була певна того — то се мусїла бути безпечно та женщина, котру Юрий любив. Якесь неясне, невитолковане причуте говорило їй, що не помиляє ся. Але хто она могла бути?

Була середного росту, струнка, але єї стать була так хороша, що виглядала дуже принадно; тїло було біле як слонева кість, очи великі, ясні, сиві, з темними віями і сердечним поглядом, а русяве волосе таке сияюче, що сьвітило в цїлій сали як промінь сонця.

Одїта була дуже живописно в довгу сукню з тяжкої, білої, золотом перетиканої вовняної материї, єї капелюх з дозгими, звисаючими струсиними перами, був з білого повсту. Одїж була зроблена не цїлком після найновійшої моди, але була так красна, так підходила до лиця незнакомої, що навіть присутні женщини любували ся нею. Входячи мала она на собі довгий, сивий, білим шовком і сивим футром підбитий плащ, але тепер єго здоймила і дала нести одному панови — хорошому, ніжному молодому чоловікови з мягким темнавим вусом, чоловікови, котрого голова і плечі — бо більше не могла бачити — видали ся Диянї давно знакомими. Аж коли він обернув голову, пізнала ґрафиня правду. Юрий Оствальд не перебував за границею; він був в Льондонї, в тїй самій комнатї з нею і він ішов з тою біло одїтою хорошою дївчиною, котрої лице було звістне майже всїм знатокам штуки в столичнім місті як лице найлїпшого образу Юрия Оствальда: „Дївчина з Астоляту."

Та назва несла ся вже з уст до уст — „Дївчина з лелїями" — не знаєте? Послїдний образ Оствальда, що викликав такий розголос. О много красша як образ. Хто она? Кажуть, що він найшов модель до свого образа в дїльници Уайтчепель. Але та дївчина не виглядає на те, щоби походила з Уайтчепель, правда? Любий друже, она просто чаруюча. Але хто єї знає? Як она називає ся? — Так звучали деякі вискази, що відбили ся о уши Дияни.

— То хороша дївчина — замітив полковник Оствальд з вдоволенєм. — Ах, она з —

Він задержав ся і виглядав, немов би не міг своїм очам вірити.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-европ. часу.

Зі Львова

носп.	особ.	відходить
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ *) Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольцого лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·40	„ *) Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5 50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова а Орлова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	6·30	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в будні дни
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·10	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	7·20	„ Перемишля від $^{1}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$, Хирова
	9·55	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11· —	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Заліщик

До Львова

носп.	особ.	приходить
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	7·35	„ *) Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Заліщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5 06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5 40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·—	„ *) Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Заліщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дні
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ *) Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята

*) Важний з днем отвореня шляху Львів-Самбір.

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Інсерати

(„оповіщеня приватні") до „Ґазети Львівскої", „Народної Часописи" і всіх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень" в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всі дневники краєві і заграничні.

Оголошенє.

Дирекция товариства задаткового в Белзї запрошує членів того-ж товариства на збори, котрі відбудуть ся дня **20 червня 1903** в льокали товариства о год. 10 рано. Наколи о тій годині не збере ся число членів статутом приписане, відбудуть ся по полудни о годині 3 ііі того-ж дня поновні збори без огляду на число присутних членів.

Порядок дневний:

1. Відчитане протоколу з послїдних загальних зборів.
2. Справоздане Дирекциї з чинностий за рік 1902.
3. Вибір комісиї ревізийної.
4. Внесене Ради завідуючої о уділене Дирекциї абсолюториї з чинностий і рахунків за рік 1902.
5. Внесене Ради завідуючої що-до розділу чистого зиску.
6. Вибір уступаючих членів Ради завідуючої.

Директори:

Александер Мілковский.
Adolf Gross.
Тадей Сквіжиньский.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).